

در گرامیداشت روز جهانی کارگر، پرچم نبرد جهت تحقق نان، آزادی، سوسیالیسم را بر افرازیم!

فعالین جنبش کارگری-کمونیستی!

سه دهه نبرد انقلابی بر علیه جنایتکاران حاکم باید به ما آموخته باشد که تا این قداره بندان حافظ نظم بورژوازی قدرت سیاسی را در اختیار داشته باشند ساده ترین تحرکات ما را به شدیدترین و سبوعانه ترین شکلی پاسخ خواهند داد. هجوم وحشیانه آنان به تشکلهای ما در دهه ۶۰ و دستگیری و اعدام وحشیانه هزاران فعال کمونیست و کارگری و تحمیل شوراها و انجمن های اسلامی دست ساخته اش به مثابه تشکل کارگری تنها بخشی از جنایات آنان بر علیه مبارزات کارگران و زحمتکشان انقلابی است. آنان سبوعانه به روی تظاهرات کارگران در کرمان آتش گشودند، سبوعانه به فعالین کارگری در کردستان یورش بردند تا به گمان خویش با دستگیری و زندان فعالین کارگری به جنبش کارگری خاتمه بخشند، سبوعانه به خانه فعالین مبارزه اعتصابی کارگران واحد یورش بردند تا با خیال خود با به بند کشیدن خانواده کارگران آنان را وادار به عقب نشینی نمایند، به اجرای حکم شلاق بر علیه کارگران اقدام میکنند و با هزار ترفند اقدام به بند کشیدن فعالین کارگری در هفت تپه نمودند آنان در تمامی این اقدامات نه تنها در پی سرکوب مبارزات روزمره ما بوده و هستند بلکه آنان از تشکل پابی ما در هراس بسر میبرند. آنان میدانند که کارگری که با انکا به تشکلی انقلابی به میدان بیاید، کارگری که نه تنها مبارزات روزمره خود بلکه نبرد سایر طبقات را نیز مورد ملاحظه قرار دهد، کارگری که میدانند نبردش بخشی از نبرد بین المللی طبقه ما بر علیه بورژوازی است، کارگری که پا از محدوده کارخانه خویش بیرون نهاده و برای اتحاد سراسری طبقه اش نبرد میکند، در یک کلام کارگر متشکل و آگاهی که پرچم اتحاد طبقاتی اش را بر می افرازد تا در راه آزادی نبرد نماید : کارگری است که حاکمیت و قانون سرمایه داری را بزیر خواهد کشید. این اساس وحشت آنان از مبارزات ما است. آنان عزم جزم کرده اند که نبردهای ما را در همان محدوده یک کارخانه و منافع صنفی در یک کارخانه متوقف نمایند. آنان عزم جزم کرده اند که در جنبش ما تفرقه و پراکندگی حاکم نمایند. آنان با توقف مبارزه ما در یک کارخانه و با حاکم ساختن پراکندگی بر جنبش ما در پی ممانعت از گسترش نبردهای ما برای تحقق آزادی و سوسیالیسم هستند. آنان مبارزات ما برای نان و تشکل را سبوعانه سرکوب میکنند چرا که در وحشت از گسترش نبردهای ما لگام از دست داده اند. اما علیرغم هر سرکوب و ترفندی ما بسوی این نبردها میرویم. نبردهائی که با وجود تمامی سیاستهای ارتجاع حاکم روز بروز بیشتر در افق مبارزات ما خود می نمایانند.

فعالین جنبش کارگری-کمونیستی!

بگذارید تنها نگاهی گذرا به سیر مبارزات اخیر مان داشته باشیم. علیرغم تمامی سرکوبها و بگیر و بند ها جنبش ما نه تنها از سیطره خانه کارگر وابسته به ارتجاع حاکم به درجاتی رهایی یافته بلکه خود در پی گام نهادن در راه برپائی سازمانهای طبقاتی اش است. اگر روزی نبردهای روزمره در کارخانه های منفرد همه ذهن و انرژی فعالین کارگری را بخود مشغول میداشت. نبرد همزمان کارگران کوره پز خانه ها با درخواست افزایش دستمزد، آغاز سیر نوینی در مبارزات ما را بشارت داد. این دوران نوین که همانا سازماندهی نبرد در رشته صنعتی به مثابه گامی در جهت سازماندهی نبرد سراسری است سبب پیشرفت و تکامل بیش از پیش مبارزات ما خواهد شد. اگر روزی کارگران واحد پرچمدار اعلام شرایط نوین در جهت بر پائی تشکل های کارگری در جنبش ما بودند و اگر این نبرد در هفت تپه سبب بروز مولفه های نوین در جریان مبارزات ما جهت برپائی تشکل گردید، امروز درخواست مبارزه و تشکل سراسری از یک مسئله مورد مباحثه به یک امر در دستور تبدیل شده است. تمامی اوضاع نشان از پیشرفت جنبش ما دارد و اتفاقا ارتجاع حاکم در رشد رو بجلو جنبش ما مرگ خود را میند و به همین سبب است که به هر شکلی میخواهد از پیشرفت این جنبش بسوی یک نبرد رادیکال و انقلابی ممانعت بعمل آورد. اما همه شرایط به ما

گوشزد میکند که علیرغم همه کار شکنی های رفیقان نیمه راهی که سعی دارند ضمن دعوت ما به مبارزه برای یک لقمه نان و تبدیل این مبارزات به زائده جریانات بورژوائی با هرگونه عمل مسقیم انقلابی مخالفت ورزیده و تمامی همت استعدادشان را در به گردش در آوردن طومارهای مختلف به نمایش مینهند، سیر تکاملی اوضاع مؤید امر دیگری است. این بورکراتها تا دیروز فعالین کارگری را دعوت به نوشتن نامه به سازمانهای بین المللی وابسته به سرمایه داری جهانی میکردند و امروز علم طومار نویسی را برافراشته اند و فردا هم حتما این طومار هایشان را یا به سازمانها و اتحادیه های وابسته به بورژوازی بین المللی و یا به دستجات باندى بورژوازی حاکم تقدیم خواهند کرد. آنان خواهان محدود ساختن مبارزات ما در همان نبرد برای یک لقمه نان هستند. اگر از تشکل هم سخن میگویند منظورشان تشکلی برای چانه زنی در حول همان لقمه نان است و اگر اسم تشکلشان را سندیکا یا مجمع عمومی و یا شورا بگذارند تفاوت چندانی در اصل قضیه ندارد. اما برخلاف تحرکات آنان سیر تحولی جنبش ما مؤید گرایش عمومی به گسترش و سازماندهی نبردهای رادیکال است.

این اوضاع به ما نشان میدهد که اگر خواهان تحقق قطعی درخواستها و مطالبات روزمره امان هستیم باید به گسترش نبردهایمان بسوی مبارزه برای آزادی اقدام کنیم. بدون برافراشتن پرچم آزادی در این نظم جهنمی که لقمه را از سفره ما میدزدند ما حتی قادر به تحقق شعار "نان" به مثابه تحقق یک زندگی حداقل هم نیستیم. ما بدین نبرد یا با آگاهی به شرایط و با تشکلهای انقلابی امان وارد خواهیم شد و یا اینکه بطور خودبخودی و به علت ناگزیری بدین راه کشانده خواهیم شد. در صورت نخست ما قادر به بزیر کشیدن نظم سرمایه دارانه و سازماندهی سوسیالیستی سرپای زندگی اجتماعی خواهیم شد. و در صورت دوم ما تنها نقش هورا کش قدرت گیری اپوزیسیون بورژوائی دیگری را متقبل خواهیم شد.

فعالین جنبش کارگری-کمونیستی!

روز جهانی کارگر صحنه نماش بین المللی نبرد ما بر علیه بورژوازی است، این روزی کارگری برای اقدام بین المللی جنبش ما بر علیه فقر و فاقه ای است که بر زندگی هم طبقه ای های ما سایه افکنده، روزی کارگری برای سازماندهی نبرد بر علیه بورژوازی و تمامی نظم قرون وسطائی حاکم است. روز جهانی کارگر روز برافراشتن پرچم دموکراسی کارگری در مقابل تمامی نظم بورژوائی حاکم است. این روزی است که ما تمامی زحمتکشان را به پیوستن به نبرد آزادی خواهانه طبقه امان فرا میخوانیم. این روزی است که ما به همگان خواهیم گفت که ما قصد داریم با گسترش نبرد آزادیخواهانه امان تا تحقق سوسیالیسم به پیش رویم. این روز نمایشی از عمل مستقیم طبقاتی ما است. روزی که بایستی میبشر اتحاد طبقاتی ما و سازماندهی انقلابی جنبش ما باشد. بیائید بر پرچم نبردمان شعار نان، آزادی، سوسیالیسم را نقش کنیم.

سرنگون باد جمهوری اسلامی !
برقرار باد حاکمیت شوراهای مسلح کارگران و زحمتکشان!
پیش بسوی برپائی حزب کمونیست انقلابی !
پیش بسوی اتحاد سراسری نبردهای کارگری!
پیش بسوی سازماندهی اتحادیه های انقلابی !